

# URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 32448

Kl. 20 k, 9/01

William Schabelitz, Lucerna

B60m 1/18

## Izolator odłącznikowy do przewodów jezdnych kolei elektrycznych

Zgłoszono 15 czerwca 1938

Udzielono 10 grudnia 1943

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest izolator odłącznikowy do przewodów jezdnych kolei elektrycznej, to jest przyrząd, umieszczany na przewodzie jezdnym, umożliwiający oddzielenie elektryczne poszczególnych sekcji sieci przewodów.

Izolator według wynalazku składa się z dwóch izolatorów o kształcie wydłużonym, połączonych przegubowo tak, że element górny pracuje na ściskanie a dolny na rozciąganie.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania izolatora odłącznikowego według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia izolator w widoku z przodu, a fig. 2 — w widoku z góry.

Literami *a* i *b* oznaczone są części prze-

wodu podlegające oddzieleniu. Ich końce jak również ich pałaki *c*, *d* są przymocowane w znany sposób do wieszaków *e* za pomocą zacisków *h*, bezpośrednio lub za pośrednictwem podkładki izolującej, w zależności od tego czy pałaki te mają przewodzić prąd, czy też nie. Pomiędzy dolnymi końcami wieszaków umocowany jest przegubowo narząd izolujący *f*, stosowany zazwyczaj w izolatorach odłącznikowych, pracujący na rozciąganie; narząd ten stanowi najkorzystniej jeden lub kilka izolatorów o kształcie wydłużonym.

W przeciwieństwie do używanych dotychczas podobnych izolatorów odłącznikowych, w których górne końce obu wieszaków *e* są zamocowane ku tyłowi do prze-

wodów jezdnych *a* i *b*, w izolatorze odłącznikowym według niniejszego wynalazku zastosowany jest przegubowo umocowany narząd izolujący *g*, umieszczony pomiędzy górnymi końcami wieszaków *e*, pracujący na ściskanie. Narząd *g* może stanowić również jeden lub kilka izolatorów o kształcie wydłużonym, przy czym jest on umieszczony najodpowiedniej w pionowej płaszczyźnie osiowej części narządu izolującego *f*.

Dzięki niestosowaniu zamocowania do tyłu, długość całego urządzenia odłącznikowego, która dotychczas dochodziła w przybliżeniu do 12 m, może być zmniejszona aż do 1/10 tej długości, co stanowi bardzo dużą zaletę, zwłaszcza na dworcach, gdzie przewody kolei są bardzo skupione. Poza tym osiąga się ten skutek, że natężenie rozciągające, któremu podlega przewód jezdny, zachowuje normalną wartość, jaką posiada przewód w całej sekcji, czego nie można było osiągnąć dotychczas i co zawsze było uważane jako niedogodność dla bardzo szybko przejeżdżających pociągów w strefie odłączającej. W izolatorach bowiem odłącznikowych z zamocowaniem do tyłu naprężenie rozciągające, jakiemu poddany jest przewód jezdny pomiędzy punktami umocowania odcinków służących do zamocowania górnych koń-

ców wieszaków, jest zmniejszone o część naprężenia, którą przejmują te odcinki.

Wskazane jest, aby długość przynajmniej jednego z obu przegubowo umocowanych narządów izolujących *f*, *g* dawała się w dowolny sposób regulować. Możliwość bowiem regulowania wzajemnego nachylenia obu wieszaków *e* umożliwia nastawienie zacisków *h* dokładnie w kierunku przewodów jezdnych.

#### Z a s t r z e ż e n i a   p a t e n t o w e .

1. Izolator odłącznikowy do przewodów jezdnych kolei elektrycznych, znamienny tym, że posiada dwa umieszczone nad sobą narządy izolujące, przymocowane do wieszaków przegubowo w ten sposób, iż jeden z nich pracuje wyłącznie na rozciąganie a drugi na ściskanie.

2. Izolator według zastrz. 1, znamienny tym, że przynajmniej jeden z obu narządów izolujących posiada długość dającą się regulować w celu ułatwienia zamocowania zacisków do wieszaków dokładnie w kierunku przewodów jezdnych.

William Schabelitz  
Zastępca: inż. St. Pawlikowski  
rzecznik patentowy

